

Σικυών, ὄνος (ὁ *ou* ἢ) Sikyôn (Sicyone, *auj.* ruines près de Vasilika) capitale de la Sicyonie [σικύα *ou* σίκυος].

σικωνία, ας (ἡ) courge *ou* coloquinte [σικύα].

Σικωνία, v. Σικυώνιος.

Σικυώνιος, α, ον, Sicyonien; ἡ Σικυωνία, le territoire de Sicyone; οἱ Σικυώνιοι, les Sicyoniens; Σικυωνία ἐμβάς, Luc. chaussure de femme à la mode sicyonienne [Σικυών].

σικχαίνω (αο. ἐσικχάνα) prendre en dégoût, en aversion, *acc.* [σικχός].

σικχός, οὔ, adj. m. dégoûté, délicat, difficile pour la nourriture.

Σιληνός, mieux que Σειληνός, οὔ (ὁ) Silēnos (Silène) *compagnon de Dionysos*.

σίλη-πορδία, ας (ἡ) pet au nez de qqn [σίλος, πορδί].

σίλλαίνω, se moquer de, *acc.* [σίλλος].

σίλικύπριον, ου (τὸ) ricin, arbre.

σίλλος, ου : 1 *adj. m.* louche || 2 qui regarde de travers, d'un air moqueur; *subst.* raillerie, reproche injurieux.

σίλουρος, ου (ὁ) silure, grand poisson de rivière.

σίλφη, ης (ἡ) blatte, insecte.

σίλφιον, ου (τὸ) silphium, plante ombellifère dont le suc était employé comme condiment et comme remède [*cf. lat.* laserpium].

σίμβλος, ου (ὁ) 1 ruche || 2 *p. ext.* lieu d'approvisionnement, d'où provision, abondance.

σιμο-ειδής, ης, ἐς, qui a l'air camus [σιμός, εἶδος].

Σιμόεις, ὄντος (ὁ) le Simois (*auj.* Ghumbré) fl. de Troad

Σιμοεντής, ἴδος, p. contr. Σιμουντής, ἴδος, *adj. f.* du Simois [Σιμοίς].

σιμός, ἡ, ὄν : I qui a le nez camus, camard, *en parl. de pers. ou d'animaux*; *en parl. du nez lui-même*; τὸ σ. τῆς ῥινός, Xén. l'aplatissement d'un nez camus || II *p. anal.* qui se recourbe en formant une dépression, d'où : 1 renfoncé, déprimé, creux, *en parl. du ventre de ceux qui sont à jeun* || 2 qui s'élève en pente, montant, montueux; τὸ σιμόν, la pente (d'une colline) || *Cp.* -ότερος [*cf. lat.* simus].

σιμότης, ητος (ἡ) aplatissement d'un nez camus [σιμός].

Σιμουντής, v. Σιμοεντής.

σίμωμα, ατος (τὸ) forme d'un objet qui se recourbe en se retroussant [σιμώω].

Σιμωνίδειος, α, ον, de Simonide [Σιμωνίδης].

Σιμωνίδης, ου (ὁ) Simônides (Simonide) poète lyrique de Kéos.

σιναμωρέω-ω : 1 gâter, d'où piller, dévaster, *acc.* || 2 mâchonner par gourmandise [σινάμωρος].

σινάμωρος, ος, ον : 1 nuisible, funeste || 2 vorace, gourmand [σινόμαζι, *suppl.* -μωρος].

σινδονίσκη, ης (ἡ) *dim.* de σινδών.

σινδών, ὄνος (ἡ) I fin tissu de lin à l'usage des Indiens; *p. anal.* sorte de mousseline || II objet fait de cette étoffe de lin : 1 robe légère || 2 ceinture [Ἰνδός, *propr.* tissu de l'Inde].

σινέομαι, ion. c. σίνομαι.

σινέσκοντο (3 *pl. impf. itér. moy.*), **σίνηαι** (2 *sg. prés. subj. pass.-moy.*) de σίνω.

σίνις, ἴδος, acc. ιν (ὁ) dévastateur, malfaitteur [σίνω].

σινόμαζι, v. σίνω.

σίνος, εος-ους (τὸ) dommage, d'où ruine, malheur, infortune [R. σιν, lèser, endommager; v. σίνω].

σίντης, ου (ὁ) pillard, voleur, rapace [σίνω].

σίνω (*seul. prés.*), *moy. plus us.* σίνομαι (*impf.* ἐσινόμην, *f.* σινίσσμαι, αο. ἐσινάμην, *pf.* σέσιμμαι) 1 causer du dégât, gâter, abîmer : πολεμίους, Hdt. faire beaucoup de mal à l'ennemi; γῆν *ou* χώραν, Hdt. dévaster un territoire || 2 piller, voler, dépouiller || 3 blesser || 4 faire périr || 5 nuire, *en gén.* : τινα, à qqn [R. σιν, blesser, endommager; v. σιnéομαι].

Σινοπέυς, εως (ὁ) habitant de Sinope [Σινώπη].

Σινώπη, ης (ἡ) Sinôpè (Sinope) : 1 ville de Paphlagonie (*auj.* Sinup) || 2 autres.

Σινωπικός, ἡ, ὄν, de Sinope [Σινώπη].

σίπυδος, ου (ἡ) et σιπύη, ης (ἡ) huche pour le pain et la farine.

σίραιον, ου (τὸ) vin cuit, vin doux.

σίρός, οὔ (ὁ) vase pour conserver le blé [*cf. lat.* sirus].

σίστρος, ου (ἡ) sorte de plante.

σισύρα, ας (ἡ) et σίσυρνα, ης (ἡ) peau garnie de son poil, fourrure épaisse et grossière.

σισυρνο-φόρος, ος, ον, couvert d'une fourrure épaisse et grossière [σίσυρνα, φέρω].

Σισύφειος, α, ον, de Sisyphe [Σίσυφος].

Σισυφίδης, ου (ὁ) fils *ou* descendant de Sisyphe [Σίσυφος].

Σίσυφος, ου (ὁ) Sisyphe, fils d'Eole, roi de Corinthe, renommé pour sa fourberie [*par redoublement de σοφός avec σ εὐλ. pour ο*].

σίτα, ων (τὰ) v. σίτος.

σιταγωγέω-ω, amener un convoi de blé [σιταγωγός].

σιταγωγία, ας (ἡ) transport *ou* convoi de blé [σιταγωγός].

σιτ-αγωγός, ὅς, ὄν, qui transporte du blé [σίτος, ἄγω].

σιτάριον, ου (τὸ) un peu de blé [σίτος].

σιτέσκοντο, 3 *pl. impf. itér. moy.* de σιτέω.

σιτεύεσκον, impf. itér. de σιτεύω.

σιτευτής, οὔ (ὁ) éleveur [σιτεύω].

σιτεντός, ἡ, ὄν, engraisné [*adj. verb.* du suiv.].

σιτεύω, nourrir, engraisser des animaux || *Moy. (seul. prés.)* se nourrir de, *acc.* [σίτος].

σιτέω-ω, *au moy.* σιτέομαι-οὔμαι (*impf.* ἐσιτούμην, *f.* σιτίσσομαι, αο. ἐσιτίθην) se nourrir : τι *ou* τινι, de qqe ch.; *fig.* avec l'*acc.* (se nourrir d'espérances, de sagesse, etc.) [σίτος].

σιτηρέσιον, ου (τὸ) fourniture en vivres *ou* en argent, d'où solde : σ. ἔμμηνον, PLUT. allocation mensuelle de grains aux citoyens pauvres (*lat.* tessera frumentaria) à Rome [σιτηρός].

σιτηρός, ἄ, ὄν, de blé, qui concerne le blé [σίτος].

σίτησις, εως (ἡ) I action de nourrir, d'*ou*